

Tednik Učiteljski Tovariš.

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva.

Štev. 41.

V Ljubljani, 11. vinotoka 1907.

XLVII. leto.

„Učiteljski Tovariš“ izhaja vsak petek. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje. Vse leto stoji 8 K, pol leta 4 K, četrť leta 2 K. Posamezna številka 16 h. Spise je pošiljati samo na naslov: Uredništvo „Učiteljskega Tovariša“ v Idriji. Naročnino prejema Francišek Črnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko. — Rokopisov ne vračamo. — Za oznanila je plačati od dvostopne petit-vrste po 20 h, če se oznanilo tiska enkrat; po 18 h, če se tiska dvakrat, in po 16 h, če se tiska trikrat; če se večkrat tiska, znaten popust. Oznanila sprejema „Učiteljska tiskarna“. Priloge poleg poštnine 6 K.

Dunajski shod zastopnikov vseh avstrijskih učiteljskih društev v zadevi regulacije učiteljskih plač — sklican.

Shod zastopnikov vseh avstr. učiteljskih društev v zadevi regulacije učiteljskih plač se sklicuje na dan 2. novembra 1907. na Dunaj.

Zborovanje se prične ob 10. uri predpoldne v „Josefssaal des Lehrerhauses“, VIII. Josefsgasse 12.

Prvotno je bilo določeno, da se snide shod dne 30. junija 1907.; zato so „Zavezina“ društva, „Savez dalmatinskih učitelja“ u Spljetu in „hrvatska učiteljska društva“ v Istri že sprejela dotične resolucije in izvolila odposlance. Sprejete resolucije in mandati izvoljenih odposlancev ostanejo v veljavi tudi za to zborovanje. Prosim le gg. odposlance, da se prav zanesljivo in polnoštevilno udeležijo shoda.

Imena slovenskih in hrvaških odposlancev iz Dalmacije in Istre, navodila in druge podrobnosti glede potovanja in zborovanja priobčim v prihodnji šte. „Učit. Tov.“ Danes pozivljem gg. odposlance, da naj prosijo prometno ravnateljstvo v Trstu za polovično vožnjo po železnici. Prošnjo mora šolsko vodstvo priporočiti in pritisniti štampiljo.

Novo „Legitimacije“ dobe gospodje delegati potom svojih društev.

L. Jelenc,

predsednik Zaveze avstr. jugoslov. učit. društev.

Dobra znamenja.

^ Živo so nam še v spominu oni prekrasni dnevi, ki smo jih doživeli v idilični Radovljici povodom zborovanja našega parlamenta — „Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“. Veličasten je bil naš shod, in lahko smo ponosni nauj. Zakaj do te vzorne, lahko rečemo, edine organizacije v takem obsegu, kakršno ima ravno slovensko učiteljstvo, smo se pospeli iz lastne moči, z lastnim trudom, z lastnimi gmotnimi žrtvami. Kuratorjev nismo rabili in jih ne potrebujemo!

In kar nas najbolj veseli, je pač dejstvo, da smo na tem zborovanju opazili toliko mladih, svežih in novih učiteljskih oseb, da vsemu svetu lahko zakličemo: Naš trud ni bil zaman! Prava je naša pot in ni se nam bati prihodnosti! Ves značajni mladi učiteljski naraščaj stoji v naših vrstah! To je naš ponos!

Da je pa naša vzorna organizacija postala na Slovenskem faktor, ki ga upošteva in ki ga mora upoštevati slovenska, ali lahko rečemo: jugoslovanska avstrijska javnost bodisi na političnem, bodisi na gospodarskem polju, je pokazala ravno letošnja naša skupščina.

Spominjamo se, s kakim vriščem je po nas padla ona slovenska javnost, ki se boji vsake javne kritike in ki najrajša v vsem svojem delovanju slepomiši, ko smo na občnem zboru našega parlamenta v Pulju le rahlo „napadli“ našo šolsko družbo sv. Cirila in Metoda, trdeč, da je delovanje te danje družbe sv. Cirila in Metoda za slovenski narod brez p o m e m b n o, zakaj „dokler ima ta družba edini namen, preskrbljevati z velikanskimi denarnimi žrtvami nekaj za šolstvo nesposobnih šolskih sester, dokler ne dobi slovenska javnost jasnega vpogleda v gospodarstvo te družbe — je vsaka žrtev brezplodna. In v duhu vidimo še danes moža, ki je hotel na občnem zboru ravno te družbe v Št. Jurju na Štajerskem pritisniti pečat izdajalstva slovenskemu učiteljstvu zaradi te potrebne kritike.

Da je bila pa te danja naša kritika potrebna, je pokazal ravno letošnji občni zbor družbe sv. Cirila in Metoda v Bohinjski Bistrici. Čudom se čudimo, kako je mogla slovenska javnost trpeti, da ni prisilila predsedništva te družbe, da mu poda v teku dvajsetih let vsaj en proračun in natančne letne račune.

In ravno letošnja naša skupščina v Radovljici nam je dala popolno zadoščenje za ono „klofuto“, ki nam jo je hotel zadati poročevalec na shodu v Št. Jurju. Našo skupščino je posetil sam predsednik družbe sv. Cirila in Metoda, g. svetnik Senekovič. Slovenski javnosti kakor tudi glavnemu odboru te družbe bodi povedano, da se bo slovensko učiteljstvo zavzelo z vsemi svojimi močmi za to družbo, da se bo o nji lahko reklo: Družba sv. Cirila in Metoda izpolnuje svojo nalogo!

Drug vesel pojav je bil, da sta se našega parlamenta oficialno udeležila zastopnika slovenskega dijaštva, tako narodno-radikalnega, kakor tudi naprednega. To je pojav, ki bo imel trajen uspeh v političnem probujenju slovenskega naroda. S tem posetom se je ravno sklenila ona najboljša uspehe obetajoča vez, ki donese v dohledni dobi našemu narodu pravo svobodo, bodisi v duševnem bodisi v političnem ali pa gospodarskem življenju. — Dobre posledice tega poseta je pokazal takoj shod narodno-radikalnega dijaštva v Celju. Resolucije, ki so se tam sprejele z ozirom na šolstvo in učiteljstvo, so vzete popolnoma iz programa, ki so se tam spre-